

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 3-4 (300-301) • OŽUJAK / TRAVANJ 2026.

„Svijet je u plamenu! Želiš li ga ugasiti? Gledaj križ:
iz otvorenog Srca teče Krv Spasitelja, Krv koja može ugasiti čak i plamen pakla.“

Sv. Terezija Benedikta od Križa
(Edith Stein)

Stvarnost koja pomaže preživjeti i prijeći iz Velikog Petka u Veliku Nedjelju
jest Spasiteljeva Krv koja je, unatoč tome što je prolivena isto kao i Abelova,
jača, glasnija i moćnija. Abelova krv traži osvetu,
a Gospodinova daje oprostjenje i donosi pomirenje.

Dok kontempliramo čudo Uskrsa, čudo novoga Svijeta i Stvorenja,
neka nam poziv i vapaj Krvi Kristove, prihvaćanje i davanje oprostjenja,
pomognu ući i kročiti u Vazmenoj novosti.

SRETAN, BLAGOSLOVLJEN I PUN MIRA USKRS

žele Vam
Misionari Krvi Kristove

U društvu prijatelja

Duhovnost – Početna točka

Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. I reče im: »Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke. (Lk 22, 14-15)

Ono oko čega se okupljaju članovi Zajednice Krvi Kristove u ozračju prijateljstva je „stol“. To je točka iz koje krećemo i u koju se vraćamo. Tu želimo žarko podijeliti svoje životne priče satkane od služenja u ljubavi.

Isus je sjedeći za stolom na Posljednjoj večeri rekao: »Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke. Paula Ripple piše: „Čovjek koji se digao od ovoga stola da bi zavapio svome Ocu, najprije u vrtu, a kasnije s križa, ne govori da nas vodi u neku sigurnu luku gdje ćemo se moći sakriti i živjeti bezbrižnim životima.“

Članovi Zajednice Krvi Kristove dižu se i odlaze od toga stola kako bi živjeli:

- svjesno, odgovorno i zauzeto širenje kraljevstva Božjega;
- savez ljubavi sa svima, a napose s onima na rubovima društva;
- poslanje Misionara Krvi Kristove.

Preobrazba: Promijeniti se

Naš utemeljitelj, sv. Gašpar del Bufalo, zasigurno nije vodio bezbrižan život niti je tvrdio da vodi članove svoje Družbe u neku sigurnu luku gdje bi se mogli sakriti. Pater Barry Fischer, nastavljajući u Gašparovu duhu, kaže: „Čuti vapaj krvi je uznemirujuće. To remeti naš mir.” Gašpar se susretao s neprijateljima i teškim prilikama, no u sve to je išao s čvrstom vjerom. „Bog će nam sigurno pomoći”, piše jednom članu svoje Družbe 1820. godine. „Što nam se više ljudska sredstva čine jadnijima to više raste u nama pouzdanje u Boga. Bog će se pobrinuti za stvari.” Za Gašpara su kušnje bile poziv i poticaj na promjenu.

Učio je da je „pretjerana navezanost na vlastito mišljenje, stav i želju” zapreka koja nas sputava da „kročimo Kristovim putovima.” Vjerno evanđeosko nasljedovanje Isusa počesto traži velike promjene u našim načinu razmišljanja, gledanja i življenja. Promijeniti se nikada nije lako, kako je napisao pokojni Joseph Cardinal Bernardin u djelu *The Gift of Peace*: „Pod promjenom razumijem sposobnost da oslobodimo iz svoga stiska sve one stvari koje nas sputavaju u razvoju prisnog odnosa s Gospodinom Isusom.” Gašpar bi htio da znamo kako nam poteškoće pružaju priliku da naš odnos s Isusom bude što dublji.

Dopuštamo da otiđe, ispuštamo kako bismo imali prazne ruke za ono što nam Bog želi dati. Pater Barry Fischer ovakav stav naziva „vjernom kreativnošću.”

Benediktinski redovnik Godfrey Diekmann piše: „Priznajemo da je Krist, naravno, pravi Sin Božji. Ali i mi smo pravi sinovi i kćeri Božje, ne po naravi nego po daru, i to je zapravo sudjelovanje u Božjem životu.” Kao što nas podsjeća svaka molitva nad darovima: Otajstvo ove vode i vina učinilo nas dionicima božanstva Onoga koji se udostojao uzeti dijela u našem čovječtvu.

Kako sudjelujemo u Kristovu božanstvu? U Krvi Isusovoj i po njoj smo privedeni blizu. Sv. Ivan Pavao II. piše u svojoj apostolskoj pobudnici *Christifideles Laici* da krštenici sudjeluju u Kristovu poslanju. Svi smo sveti, piše on, „svi smo ‘pomazani’ i u njemu smo svi ‘kristi’, to jest ‘pomazanici’. Po krštenju vjernici laici postaju jedno tijelo s Kristom i ustanovljeni su među Božjim narodom. Na svoj način postaju dinonici Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe.”

U Poslanici Rimljanima 12,1 čitamo da nas prinošenje naših svakodnevnih aktivnosti sjedinjuje s Isusovom žrtvom na križu. Nastavljamo preobražavajuću snagu Euharistije u našim svakodnevnim običnim vezama.

Pretvaranje svakodnevnog u sveto

Za vrijeme svojih susreta tijekom jedne formacijske godinu, članovi Zajednice Krvi Kristove iz Rensselaera, Indiana, čitali su knjigu p. Joea Nassala, *“Strastveni hodočasnici”*. U petom danu, u ranovečernjem dijelu svoje knjige, p. Nassal govori o pretvaranju svakodnevnog u sveto. Piše: „Ovaj savez dovodi do naše osobne promijene, preobrazbe i do toga da postanemo nositelji preobrazbe. Za vrijeme svake Euharistije poziva nas se da budemo glasnici i ‘primalje’ Božjeg kraljevstva u našem svijetu danas.”

„Ovo je srž onoga što program Zajednice Krvi Kristove traži da se učini: stvoriti brižnu i suosjećajnu zajednicu ljubavi i služenja.

Nastojimo postati onih tisuću jezika koji naviještaju iscjeljujuću moć i slavu Predragocjene Krvi u ranjenom svijetu koji tako često nosi ožiljke grijeha i podjela.

Karizma suosjećanja tijesno povezana s našim zajedničkim životom produbljuje našu želju da potaknemo i druge da nam se pridruže u oduševljavanju svih srdaca Predragocjenom Kristovom Krvlju!”

— Joseph Nassal

Tijekom rasprave na jednom od susreta Zajednice Krvi Kristove postavljeno je pitanje: „Vidiš li sebe kako djeluješ na način da svakodnevno pretvaraš u sveto, kao što svećenik pretvara kruh i vino? Na koje načine?”

Pitanja su bila postavljena u kontekstu rasprave o Euharistiji. Tijekom mise slavitelj pretvara kruh i vino, obične darove, u nešto dragocjeno i sveto. Nakon sudjelovanja u gozbi, mi obični ljudi bivamo preobraženi u Tijelo Kristovo – nešto dragocjeno i sveto. Zatim izlazimo u svijet. Upravo tamo, u svijetu, i sami vršimo svećeničku službu pretvaranja svakodnevnoga u sveto, postajući tako „primalje” Božjega kraljevstva.

Ovu je misao lijepo ilustrirala članica Zajednice Krvi Kristove, Mary Ellen Kreilkamp, kada je ispričala sljedeću priču: Dugi niz godina Mary Ellen imala je naviku svakodnevno sudjelovati na svetoj misi. Kada je prihvatila posao knjižničarke u osnovnoj školi u Rensselaeru, što se preklapalo s rasporedom misa, to više nije mogla činiti. To joj je bio izvor velike žalosti. No, umjesto da svakodnevno odlazi na sv. Misu, Bog je izabrao Mary Ellen da vrši svoju „svećeničku službu“ pretvaranja svakodnevnoga u sveto. Mary Ellen toga uopće nije bila svjesna sve dok to nije izašlo na vidjelo kao rezultat rasprave na tom susretu Zajednice Krvi Kristove.

Kao knjižničarka, Mary Ellen je svaki dan morala posložiti velik broj knjiga na police. Kada bi joj se neka djeca ponudila pomoći, dopuštala im je da odnesu knjige u odgovarajuće odjele i ostave ih na vrhu polica, a ona bi ih kasnije uredno posložila. To joj je bilo od velike pomoći, ali još je zanimljivije bilo ono što je to značilo za djecu koja su joj pomagala. Mnoga od te djece dolazila su iz nesređenih i disfunkcionalnih obitelji, a kroz ovu su pomoć otkrila da su potrebna jednoj odrasloj osobi koju vole i kojoj vjeruju. Budući da im je godilo to što su potrebna, sve ih se više javljalo da joj pomognu. Dok su slagala knjige, djeca su

Ono što je Mary Ellen činila za djecu bilo je prava svećenička služba. Preobražavala ih je iz običnoga u sveto.

se počela zanimati za njih pa su ih počela i rezervirati za vrijeme kada bi došao njihov red za odlazak u knjižnicu i posudbu knjiga. Ubrzo je cijela donja polica Mary Ellenina stola bila puna tih rezerviranih knjiga.

Iako je Mary Ellen zbog posla u knjižnici morala odustati od svakodnevnog odlaska na misu, ono što je činila za tu djecu bilo je prava svećenička služba. Preobražavala ih je iz običnoga u sveto. Od „samo djece” postajala su djeca koja su željena, potrebna i vrijedna – djeca koja mogu nekome služiti i za to biti cijenjena. Kao dodatni plod, razvila su i interes za knjige.

Pater Mark Peres, CPPS., istaknuo je da, kada na misi posvećuje kruh i vino, oni i nakon posvete izgledaju isto kao i prije. Primijetio je kako je često pretvaranje svakodnevnoga u sveto zapravo pitanje promjene našeg pogleda. Počinjemo uviđati da je ono što smo smatrali običnim zapravo oduvijek bilo sveto. Promijenio se naš pogled na stvar ili na osobu.

Stoga pretvaranje svakodnevnoga u sveto često znači preobrazbu našeg načina gledanja, opažanja i razumijevanja ljudi i događaja. Za članice Zajednice Krvi Kristove – Rose Lansdown, Mary Lou Potts i Geraldine Dill – rad u RCIA-i i dječjem katekumenatu često znači pratiti katekumene koji sebe doživljavaju kao nebitne ili nevažne te postupno mijenjati njihov pogled dok ne prepoznaju da su sveti ljudi kakvi su oduvijek bili, po imenu pozvani da budu djeca Božja.

U tome se sastoji obraćenje: vidjeti sveto u onome što izgleda običnim.

Kao članovi Zajednice Krvi Kristove, više ne promatramo one koji su otkupljeni Krvlju kao obične, beznačajne ili marginalizirane. U određenom smislu sudjelujemo u svećeničkom činu preobrazbe, prepoznajući i očitujući njihovu svetost. To često uključuje preobrazbu našega pogleda – prijelaz od starih predodžbi prema novima.

- ✦ Ondje gdje smo nekoć vidjeli samo slomljenost, sada prepoznajemo darivanje sebe.
- ✦ Ondje gdje smo vidjeli ropstvo, sada prepoznajemo slobodu.
- ✦ Ondje gdje smo vidjeli smrt i umiranje, sada prepoznajemo uskrsnuće i novi život.

„Obnovimo naše najprisnije jedinstvo u Isusu Kristu, jedinoj radosti naših srdaca.”
(sv. Gašpar)

- #Ondje gdje smo vidjeli samo grijeh, sada prepoznamo oprostjenje.
- #Ondje gdje smo vidjeli samo dužnost, sada prepoznamo privilegij.
- #Ondje gdje smo opažali bijedu i zapuštenost, sada prepoznamo jednostavnost i ljepotu.
- #Ondje gdje smo nekoć vidjeli tek čovjeka u siromašnoj odjeći, sada prepoznamo Tijelo Kristovo.
- #Gledamo sjeme i naslućujemo cvijet.
- #Gledamo gusjenicu i naslućujemo leptira.

Za razmišljanje i raspravu

Navedite primjere iz vlastitog iskustva u kojima ste se odrekli vlastitih mišljenja, stavova i želja te kako je to utjecalo na promjenu vašega života.

Kako biste odgovorili na pitanje postavljeno članovima Zajednice iz Rensselaera: „Vidite li sebe kako djelujete na način da svakodnevno pretvarate u sveto, kao što svećenik pretvara kruh i vino? Na koje načine?”

Psalam za novo stvorenje

p. Joseph Nassal, CPPS

Milostivi Stvoritelju, da bismo bili nanovo rođeni,
moramo biti spremni dotaknuti prazninu u sebi.
Moramo biti spremni suočiti se s ponorom.
Moramo biti spremni osloboditi se ograničenja koja
nas žele svezati i rutine koja nas zasljepljuje.
Moramo biti spremni riskirati da bismo vidjeli ono što prije nismo.

Svaki dan pruža nam priliku
prihvatiti izazov da se nanovo rodimo.
Jedino što je važno:
Da vidimo novim očima,
Da budemo otvoreni za nove mogućnosti,
Da dotaknemo nove snove koji nam daruju širi pogled, veće srce.

Dobri i milostivi Bože, po zagovoru Tvojih službenika
Gašpara del Bufala, Therese Weber i Marije Anne Brunner,
daj nam hrabrosti da postanemo novo stvorenje.

Duhovna obnova za animatore:

Kako živjeti duhovnost Predragocjene Krvi Kristove 23. - 25. siječnja 2026.

Kako živjeti duhovnost Predragocjene Krvi Kristove

23. SIJEČNJA 2026.

P. ILIJA GRGIĆ, CPPS – UVODNI NAGOVOR

Nakon dužeg vremena održan je susret animatora Zajednice Krvi Kristove u Misij-skoj kući tj. Centru Pomirenja u Prozorju od 23. do 25. siječnja 2026., a uvodni nagovor održao je p. Ilija Grgić, CPPS. Naglasio je kako animatori trebaju biti pulsirajući dije-lovi Kristova Tijela, svjesni svoje odgovornosti, ali i napetosti s kojima se svakodnevno susreću.

Prvi korak – animatori su se odazvali na poziv i ponovno se okupili zajedno s Gospodinom.

Pater Ilija je izložio što nas očekuje u nadolazećem razdoblju i da će se ove godine održati više važnih događaja za ZKK kako bi nastavila sijati i živjeti svoj identitet Kri-stova mističnog Tijela.

Istaknuo je tri bitne stvari koje su u pripremi:

* Generalna skupština radi na reviziji Generalnog statuta – koji bi uskoro trebao biti gotov

* Priprema se i revizija/uređenje Regionalnog statuta; radna verzija će uskoro biti gotova i animatori će moći dati svoje prijedloge i mišljenja.

* Duhovne obnove i duhovne vježbe

Na XXII. Generalnoj skupštini Družbe Misionara Krvi Kristove doneseno je šest temeljnih vrijednosti Družbe:

- * Evanđelje i duhovnost Krvi Kristove pozivaju nas da svaki pojedinačno i kao Družba životom svjedočimo obraćenje, preobrazbu i obnovu.
- * Povezanost svezom ljubavi (*vinculum caritatis*), zajednički život i zajedništvo jačaju naše svjedočanstvo i snaže naše misionarsko poslanje.
- * Duhovnost Krvi Kristove potiče nas da svoje poslanje živimo na rubovima Crkve i svijeta.
- * Želja sv. Gašpara del Bufala da „imajući tisuću jezika“ naviješta preobražavajuću snagu Kristove Krvi ostvaruje se kroz naše zajedništvo sa suradnicima laicima i Obiteljima Krvi Kristove.
- * U srcu nam je rast naše Družbe kako bi karizma, povjerena nam po sv. Gašparu del Bufalu i bl. Ivanu Merliniju, nastavila cvjetati.
- * Našu duhovnost Krvi Kristove, zajednički život i apostolsko poslanje oživljavaju poglavari koje vodi Duh Sveti.

Tri ključne točke koje je papa Lav XIV. uputio Misionarima Krvi Kristove na audijenciji, a koje trebaju prenijeti u svakodnevni život:

- * Važnost *zajedničkog života* u redovničkom zvanju koje dijelite, kao mjestu posvećenja i izvora nadahnuća, svjedočanstva i snage
- * životna važnost *poslušnosti* kao čina ljubavi u redovničkom posvećenju
- * *obazrivost na znakove vremena* što je posebno naglasio i na audijenciji obraćajući se Družbi kako bi služili stvarnim potrebama svoje braće i sestara, prepoznavajući Božglas u siromaštvu svojih bližnjih.

Zatim slijedi primjer sv. Ilije i preporuka za razmatranje iz Prve Knjige o kraljevima (1, Kr 19) – **Ilija na Horebu**:

Ilija bježi u pustinju pred prijeljnom kraljice Izabele, pada u duboku malodušnost i depresiju, dosta mu je života i svega te moli Boga da umre. No, anđeo ga dvaput budi riječima: *Ustani i jedi*, pa okrijepljen putuje do Horeba. Tamo mu se Bog objavljuje u tihom lahoru i poziva ga da ustane i nastavi svoju misiju pomazanja Hazaela, Jehua i Elizeja. Na povratku Ilija pronalazi Elizeja koji ostavlja sve i ustaje kako bi pošao za njim i služio mu.

Pitanja za razmatranje:

- * Što mene udaljava od Zajednice Krvi Kristove?
- * Zašto sam došao/došla ovdje, u Centar Pomirenja u Prozorju, na ovu duhovnu obnovu?

Alegorija – *preneseno značenje* prilagođena članu Zajednice Krvi Kristove i ulozi animatora: Kao što je prorok Ilija, iscrpljen i obeshrabren, pobjegao u svoju „pustinju“, tako i član Zajednice Krvi Kristove ponekad padne u malodušnost i osjeti da više nema snage za služenje. No Bog mu, kao i Iliji, šalje Svoj „anđeoski poticaj“ – Božju Riječ, molitvu i zajedništvo kroz duhovnu obitelj – koji ga podiže pozivom: *Ustani i okrijepi se, put je pred tobom*. U tihom lahoru Božje prisutnosti animator ponovno otkriva svoje poslanje i, poput Ilije, ustaje kako bi vodio, hrabrio i pozivao druge, nalazeći u zajednici svoga „Elizeja“ – one koji će nastaviti hod vjere zajedno s njim, kako bismo svi zajedno mogli čuti blagi Božji lahor koji je duboko ukorijenjen u našem srcu.

24. SIJEČNJA 2026.

P. STJEPAN IVAN HORVAT, CPPS – SUSRET

U uvodnom dijelu, u svom nagovoru p. Stjepan Ivan Horvat osvrnuo se na duhovnost **Marije De Mattias**, istaknuvši njezine riječi: „**Krv Kristova je more bez dna.**“ U Krvi Isusa Krista nalazimo snagu, a žena koja ljubi Boga može promijeniti cijeli svijet.

Blagost, naglasio je, nije slabost nego snaga koja osvaja.

Nakon uvodnog nagovora uslijedio je razgovor o Zajednici: oduševljenje ili zasićenje, radost ili umor tj. sve ono što animatori nose u svom svakodnevnom služenju. Svaki sudionik susreta predstavio je svoju zajednicu i podijelio iskustva, izazove i plodove.

Poseban naglasak stavljen je na važnost ustrajnosti u radu i dolascima na molitvu, poticanje zajedništva i stalno usmjeravanje pogleda prema Kristu. Prepoznate su i krize unutar zajednica: nedostatak mlađih članova, osamljenost i teret koji animatori nose, duhovna suhoća, starija populacija i bolesti, razne otegotne životne okolnosti, odlazak pojedinih animatora te ranjenosti koje ostaju u zajednicama. Spomenuti su i izazovi poput odbijanja pojedinih članova da žive Živu Riječ, kao i dominantne osobnosti koje ponekad narušavaju poštovanje prema animatoru i hijerarhiji.

Unatoč teškoćama, istaknute su i mnoge pozitivne strane: služenje i pomaganje u župama, čitanje i sudjelovanje u liturgiji, pjevanje u župnom zboru, briga o čistoći crkvenog prostora, apostolati, kumstva te otvorenost životu. Osjetila se snažna povezanost, iskustvo duhovne obitelji te su podijeljena svjedočanstva o brojnim plodovima koji se rađaju iz vjernosti i ustrajnosti.

24. SIJEČNJA 2026.

P. STJEPAN IVAN HORVAT, CPPS – NAGOVOR: ODGOVOR NA VAPAJ KRVI KRISTOVE

U početku je istaknuta misao sv. Gašpara: „**Ne bojte se križa – on je znak da Bog djeluje. Tko ljubi Krv Kristovu, ljubi i duše koje je ona otkupila.**“

Pozvani smo imati srce toliko veliko da poželimo i najgorem neprijatelju da dođe u Raj – što je snažan i dubok poticaj na vapaj Krvi Kristove.

Naglašeno je kako je potrebno oslušivati vapaj Krvi Kristove u našoj ZKK. Ne trebamo očekivati puno od drugih, nego od sebe:

* *Što ja mogu dati drugome?*

* *Kako mogu služiti?*

Pozvani smo umirati sebi i svom egu kako bi drugi mogli živjeti. Polazna točka uvijek smo mi sami – naše srce, naša raspoloživost, naše svjedočanstvo vjere. Poteškoće su prisutne u svim sferama života, tako je bilo i u Isusovo vrijeme: učenici su se svadali, borili, zatajili i izdali Isusa, ali nisu odustali. Zajednica Krvi Kristove odgovor je na vapaj Božje ljubavi – ljubav se nastavlja kroz zajednicu zahvaljujući ljudima koji, poput prvih Isusovih učenika, nisu odustali. Animatorima i članovima je postavljeno pitanje:

* *Što za mene znači vapaj Krvi Kristove?*

Sudionici su osobno odgovarali, dijeleći svoja iskustva i promišljanja. Istaknuto je da je zajednica živo tijelo – Bog nas poziva i iznenađuje. Ne ide uvijek sve lako, ni u Zajednici ni u svakodnevnom životu – jer ne slijedimo svoje planove, nego Božje. Potrebno je „oslušivati put“ kojim nas Bog vodi, kao što nas podsjeća Kristov vapaj: *Žedan sam!* Vapaj Krvi Kristove ima lice – to su konkretne osobe koje susrećemo. Neke naše želje se ne ostvare, dok druge dolaze spontano. Ponekad osjećamo da smo „zapeli u strukturi“, ali upravo tada nas Bog poziva na dublje povjerenje.

Odgovor na vapaj Krvi Kristove jest Euharistija – izvor snage. Poslani smo u svijet kao ljudi nade, da odgovorimo na vapaj Krvi i donesemo svjetlo. Krist danas „krvari“ kroz ravnodušnost, gubitak nade i tamu koja zahvaća društvo. Zajednica Krvi Kristove poslana je unositi nadu i svjetlo u ovaj ranjeni svijet. Primjer nam je sv. Gašpar koji je neumorno tražio čovjeka u potrebi i donosio mu sakramente. I mi smo, svaki na svoj način kao članovi Zajednice Krvi Kristove, dužni nasljedovati ga.

Pozvani smo ostati vjerni i kada drugi odlaze, reći: „Dat ću sve od sebe, ne želim odustati.“ Pozvani smo donositi i govoriti istinu bez agresije. Vjera se ne naviješta silom. Upozoreno je i na utjecaj medija koji često traže i ističu samo negativno, čekajući kakav krivi potez Crkve. Članovi zajednice ne bi trebali slijediti takve primjere. Naš poziv je vidjeti dobro, donositi svjetlo i pitati se:

* *Što ja mogu dobroga učiniti?*

Tamo gdje nam je najteže, pozvani smo ostati, oprostiti i dati nekome vrijeme, iako smo često ograničeni. I kao Zajednica pozvani smo tražiti najbolje rješenje, biti opretni i budni, prati rane jedni drugima i ne bježati od vapaja Krvi Kristove. Oslušujmo njezin glas i ne zanemarujmo ga.

Problemi koje su animatori istaknuli (osobno i unutar grupa ZKK)

1. Osobni izazovi animatora:

- * gubitak početnog žara i motivacije koji su imali na početku ulaska u Zajednicu,
- * osjećaj težine i tereta odgovornosti animatora,
- * nerazumijevanje članova,
- * osobna previranja, duhovna suhoća i umor.

2. Problemi u redovitosti i sudjelovanju:

- * nedolazak pojedinih animatora i članova; pitanje što učiniti s onima koji duže vrijeme ne dolaze,
- * nedostatak ustrajnosti, revnosti i redovitog dolaska na susrete, druženja i sastanke,
- * nedostatak angažmana članova u životu Zajednice.

3. Formacija i funkcioniranje zajednica:

- * otežana formacija novih članova zbog nedostataka strukture,
- * poteškoće u funkcioniranju postojećih zajednica,

- * rutina, zatvorenost u vlastite okvire, ustajalost i puko održavanje forme,
- * ego pojedinaca koji otežava zajedništvo.

4. Odnos sa župama i podrška:

- * nedostatak podrške župnika u pojedinim župama,
- * neprihvaćanje ZKK u nekim sredinama, ponekad doživljavanje ZKK kao „sekte“.

5. Komunikacija i prijenos informacija:

- * potreba za boljim i bržim protokom/prijenosom informacija kroz sve razine,
- * slaba povezanost među zajednicama i nedovoljna komunikacija.

6. Odnosi unutar zajednica:

- * ranjenost članova, ogovaranja i nedostatak zdrave i iskrene komunikacije,
- * neopraštanje i nedostatak strpljenja,
- * potreba govoriti istinu, ali s ljubavlju i blagosti,
- * nedostatak angažmana i podrške članova animatorima.

Prijedlozi za zajednicu krvi kristove (zkk)

1. Komunikacija i tehnologija

- * urediti *WhatsApp* grupe (ažurirati članove, ukloniti neaktivne, dodati potrebne),
- * bolje strukturirati komunikaciju unutar *WhatsApp* grupa,
- * koristiti nove tehnologije za brži prijenos informacija (*WhatsApp*, web stranica, časopis *Živi Kalež*, nazvati starije koji se ne koriste pametnim telefonima),
- * povezati zajednice/grupe kroz različite tematske ili regionalne grupe,
- * organizirati nove susrete putem *Zoom* aplikacije.

2. Formacija i sadržaji:

- * p. Stjepan će redovito slati formacijske teme (npr. mjesečno),
- * posjete zajednicama – izradit će se plan obilazaka i duhovnih obnova,
- * animatori mogu predlagati teme koje su potrebne zajednicama,
- * provjeriti postojeće materijale u *Živim Kaležima* i obnoviti aktualne teme,
- * izraditi skriptu/priručnik za nove članove,
- * koristiti već postojeće formacijske materijale.

3. Apostolat i djelovanje:

- * potaknuti zajednice koje nemaju apostolat da ga započnu (npr. briga za starije, nemoćne, beskućnike),
- * biti aktivniji u župama i uključiti se u župne službe.

4. Odnosi i zajedništvo:

- * maknuti osobni ego; naglasiti suradnju i poslušnost hijerarhiji,
- * izbjegavati „sivu zonu“ – samoinicijativno djelovanje bez konzultacije s autoritetom,
- * otvorenost prema i prihvaćanje novih članova,
- * strukturirati zajednice radi boljeg funkcioniranja.

5. Organizacija i planiranje:

- * predložiti da se sljedeći susret zajednica održi u studenom 2026. i da se susreti održavaju češće,
- * najaviti susrete navrijeme kako bi došao što veći broj članova, Skupština ZKK trebala bi se održati najesen.

P. Stjepan Ivan Horvat (moderator i duhovnik ZKK) – Preporuke

1. Odgovornost i inicijativa:

- * animatori trebaju pokazati više samostalnosti i preuzimanje odgovornosti,
- * potaknuti nove inicijative unutar zajednica – što se može poboljšati?

2. Duhovne obnove i susreti:

- * organizirat će duhovne obnove i susreti ZKK,
- * planira se godišnja duhovna obnova u Zagrebu, Splitu ili Lepoglavi,
- * poticanje međusobnih posjeta zajednica, razmjene iskustava i međusobnog upoznavanja.

3. Duhovni stav i usmjerenje:

- * biti realni i otvoreni, s pogledom usmjerenim prema Gore – poput Marije pod Križem.

Prvi Misionar je bio Isus Krist – On je uzor svakom animatoru, u trenucima ne-doumca i kada nastupe problemi, animatori neka se pitaju: „Što bi Isus ili Marija učinili u ovoj situaciji?“

25. SIJEČNJA 2026.

P. STJEPAN IVAN HORVAT, CPPS – ZAVRŠNI NAGOVOR

U završnom nagovoru p. Stjepan je podsjetio na riječi bl. Ivana Merlinija: „Tko ljubi Crkvu, trpi s njom.“

Naglasio je da je važno ostati vjeran svojoj službi, bez obzira na izazove i poteškoće koje nosi svakodnevni život.

Ujedno: ova duhovna obnova bila je prilika da se vratimo korijenima i ponovno otkrijemo ljepotu i snagu duhovnosti Krvi Kristove. Sada se vraćamo u svoju svakodnevnicu – u realnost koju trebamo živjeti – trudeći se da nas ona ne obeshrabri, nego potakne na rast zajedno s Kristom. Pozvani smo sve više i bolje živjeti duhovnost Krvi Kristove te svakoga dana iznova odgovoriti na njezin vapaj.

Zaključak

Duhovna obnova za animatore ZKK bila je vrijeme iskrenosti, zajedništva i povratka izvorima. Kroz nagovore, molitvu, sv. Misu i klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, sudionici su imali priliku produbiti odnos s Kristom i ponovno otkriti ljepotu duhovnosti Krvi Kristove.

Susret je bio obilježen otvorenošću: umjesto uljepšavanja, govorilo se o stvarnom stanju u zajednicama – o poteškoćama, ranjenostima, nedostatku mladih, izazovima s kojima se susreću animatori i potrebi za boljom komunikacijom. Upravo ta iskrenost omogućila je konstruktivan razgovor i dala poticaje za rast.

Istaknuto je da obnova zajednica počinje od svakoga pojedinog člana: od spremnosti da se zagleda u Krista te prepozna vlastitu odgovornost i zapita se što on osobno može učiniti bolje, više i s većom ljubavlju. Vapaj Krvi Kristove poziv je na služenje, na darivanje sebe i na življenje vjere u konkretnim djelima.

Ojačani molitvom, Euharistijom i zajedništvom, animatori se vraćaju u svoju svakodnevnicu s novom nadom i željom da ustraju u poslanju, da budu svjetlo u svojim zajednicama i da svakoga dana iznova odgovore na vapaj po duhovnosti Krvi Kristove.

DRUŽBA MISIONARA I KLANJATELJICA KRVI KRISTOVE
ORGANIZIRAJU

FORMATIVNO – DUHOVNI SUSRET NAMIJENJEN
REDOVNIČKIM POGLAVARIMA, VODITELJIMA
VJERSKIH ZAJEDNICA, POKRETA I ANIMATORIMA

Znakovi života i smrti u zajednici Kriteriji razlučivanja

7. SVIBNJA 2026.

VODITELJ:

p. dr. sc. KRZYSZTOF WONS,
salvatorijanac
ravnatelj Centra duhovne formacije
u Krakowu,
voditelj duhovnih vježbi, duhovnik,
profesor Teologije duhovnosti

PROGRAM:

- 9,00 sati: Pulsirajuće središte i parabola života i umiranja (kriteriji razlučivanja)
vrijeme za osobnu molitvu
- 11,00 sati: Karizmatska vizija i evanđeoska kondicija zajednice
vrijeme za osobnu molitvu
- 12,30 sati: Sveta misa
Ručak
- 15,00 sati: Program *ad intra* i *ad extra* i administracija
vrijeme za osobnu molitvu
- 17,00 sati: Diskusija
- 18,00 sati: Večernja

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA 12. - 15. OŽUJKA 2026.

VODITELJ: BARRY FISHER

Što je istina?

Ima li itko tko se barem jednom u životu nije zapitao: *Što je Istina?* Kada se k tome ta „Istina“ piše velikim slovom, pitanje postaje još izazovnije i zahtjevnije. Ipak, tom izazovu – i nagovaranju o. Ilije – nije odolio ni manje ni više nego nekadašnji generalni moderator Družbe Misionara Krvi Kristove, o. Barry Fisher, CPPS.

U svom drugom pohodu Hrvatskoj, sada već vremešan, ali iskustvom i karizmom Misionara Krvi Kristove duboko prožet svećenik, o. Fisher predvodio je četverodnevnu korizmenu duhovnu obnovu (12. – 15. ožujka 2026.) u Centru pomirenja u Prozorju upravo na tu temu: **Što je Istina?**

Oko šezdesetak sudionika – među kojima su bili članovi Zajednice Krvi Kristove, vjerni „simpatizeri“ među koje se ubraja i autorica ovih redaka, kandidatkinje i novakinje Klanjateljica Krvi Kristove, ali i bogoslovi te svećenici Družbe Misionara – dopustili su da ih milost Božja povede u avanturu otkrivanja Istine.

U četvrtak, u popodnevним satima, započelo je vrijeme poniranja u nutrinu – vrijeme u kojem se Bog daruje jer želi učiniti nešto važno u životima svojih ljubljenih sinova i kćeri. Bilo je to vrijeme poniranja u srce koje poput košute „žudi za izvor-vodom“, osjeća čežnju i neutaživu žeđ za Bogom, za Istinom.

Ostavljani u svojevrsnoj duhovnoj pustinji, u darovanom vremenu koje je jedan od važnih preduvjeta za otkrivanje samih sebe, svojih boli i rana, „vježbenici“ su se prepustili samoći – ali samoći koja, u usredotočenosti na Boga, na Kristov križ, na Utjelovljenu Riječ i Predragocjenu Krv, rađa dubokim duhovnim mirom. Tišina – ona

izvanjska i nutarnja – bila je dodatni blagoslov, rijetka milost s kojom se mnogi danas rijetko susreću, a koja uspješno utišava buku i nered vanjskoga svijeta.

Tako „opremljeni“ i pripremljeni uputama o. Ilije, nastavili smo duhovno putovanje s o. Berryjem. Njega je vjerno, ustrajno i snalažljivo pratila prevoditeljica Iva, urođena u samu temu, pomažući mnogima razumjeti ono što je o. Berry želio prenijeti.

U četiri dana, oslanjajući se na svetopisamske tekstove, o. Berry održao je niz nagovora: o otkrivanju Istine, o Istini o Bogu, o Istini o nama samima, o Istini o drugima te naposljetku poziv da živimo **na sliku Božju**.

Ne bi imalo smisla prepričavati sve što je bilo rečeno, ali neke misli koje sam ponijela sa sobom rado ću istaknuti.

Prava istina o Bogu objavljena je u Isusu Kristu. Utjelovljenje je prva slika Boga otkrivena u Kristu: Riječ koja je Tijelom postala – „ranjivi Bog“ koji je došao podijeliti s nama naš život i naše dane. Stoga molitva: „*Daj mi, Bože, da vidim Tvoju prisutnost u ovom danu i da čujem riječ koju mi želiš reći*“ treba postati iskrena i svakodnevna, jer Bog je **Emanuel – Bog s nama**.

Druga istina o Bogu jest da je On **Bog odnosa**: Bog koji nas traži i želi biti u savezu s nama. Mi smo narod Novoga saveza, zapečaćenoga Krvlju Kristovom. Zato je potrebna molitva – stalna i postojana – unatoč zaokupljenosti mnogim svakodnevnim obvezama. **Jer Bog zaslužuje najbolje od našega života i našega dana**. Zato je potrebno zaputiti se u svoju „Galileju“ – na mjesto gdje smo prvi put čuli poziv: „*Pođi za mnom*“, ondje gdje smo zavoljeli Krista, gdje nas je dotaknuo. Vratiti se na izvor.

Govoriti o Bogu, a ne dotaknuti se milosrđa – koje je i samo Božje ime – značilo bi ostati na pola puta. Bog nas gleda pogledom suosjećanja i poziva nas da utjelovimo Isusovo milosrđe: pomažući onima koji su u potrebi, bližnjima bez razlike – bili oni dobri ili loši, bogati ili siromašni, vjernici ili nevjernici. U tome pomaže razmatranje Lica Božjega koje vodi do spremnosti na služenje braći u potrebi.

Istina o nama samima započinje spoznajom da smo stvoreni na sliku i priliku Božju – da u sebi nosimo „božanski DNA“. U mentalitetu izokrenutih vrijednosti, gdje se dostojanstvo i vrijednost često mjere izvanjskom ljepotom, mladošću, zdravljem, debljinom bankovnog računa ili titulama i diplomama, lako zaboravljamo ono najvažnije: **mi smo ljubljena djeca Božja**.

Kao što su nad Kristom na Jordanu odjeknule riječi: „*Ovo je Sin moj, Ljubljeni*“, tako i nad svakim od nas odzvanja ista istina. No često upadamo u zamku da nam je važnije što o nama misle drugi, nego što o nama misli Krist.

„Najveća je bijeda ne biti nekome netko“ – a još je bolnije to doživjeti u svijetu u kojem snažno odjekuju vapaj Krvi i poziv na poslanje.

Bog je položio Svoj život za mene! To je istina zapisana u Knjizi Križa koju je sv. Gašpar redovito „čitao“ i na koju i nas potiče da joj se vraćamo. U toj knjizi sadržana je duhovnost Krvi Kristove i glavna poruka koju smo pozvani nositi drugima: da su dragocjeni u Božjim očima.

Zato – ostavi si vremena i stani pred/pod križ. Čitaj Knjigu Križa. Stani pred Gospodina i slušaj kako na tvoju nutarnju „tužaljku“ odgovara istinom Svoje ljubavi. Kada u srcu čuješ: „Nisam vrijedan ljubavi“, On odgovara: „Neizmjerne si ljubljen.“ Kada pomisliš: „Nemam dovoljno“, On govori: „Imaš sve što ti treba.“ Kada te obuzme misao: „Ne vrijedim...“, Bog ti šapće: „Dragocjen si u mojim očima.“ Ponavljaj te riječi polako i s povjerenjem, jer Bog je za nas raširio Svoje ruke na križu i tako proširio krugove ljubavi koji obuhvaćaju svakoga čovjeka.

Razmatrajući **Istinu o drugima**, pozornost je bila usmjerena na primarne rane koje često zadobivamo u obitelji, ali koje nerijetko i sami nanosimo drugima. U tom kontekstu prepoznaju se različiti stavovi koji ranjavaju odnose: stav negativnog kritičara kojemu ništa nije dobro i koji neprestano kritizira, sklonost suditi i osuđivati, zamjeranje drugima, etiketiranje te podizanje ograda između generacija – stvaranje jaza među mladima i starijima. A ipak, svaka zajednica treba i **korijenje i krila**.

Rane koje nosimo potrebno je iscjeljivati, ponekad i kroz **iscjeljenje sjećanja**. Pozvani smo graditi mostove, a rušiti zidove. Sve to moguće je jedino ako živimo svetost na koju smo svi pozvani: živjeti Istinu, postajati novo stvorenje i dopustiti da Bog prosijava kroz naš život.

Na završetku duhovnih vježbi o. Berry je svima podijelio list s pojmovima koji su nas pratili kroz četiri dana razmatranja. Svaki je sudionik trebao odabrati onu riječ koja ga je najviše dotaknula. Te smo riječi potom, kao osobni prinos, donijeli na oltar u sklopu prinosa darova.

Osobno sam odabrala **Euharistiju**. Ona je mjesto gdje se Riječ ponovno utjelovljuje među nama; mjesto u kojem možemo prebivati u stvarnoj i trajnoj Božjoj prisutnosti. Tu vino postaje Krv, a kruh Tijelo. Tu dolazi do susreta i sjedinjenja moga srca s Kristovim Srcem. To je moja **Galileja** – mjesto gdje me Gospodin prima kao Svoju, gdje iznova čujem poziv i gdje, na putu svetosti, naslućujem Istinu za kojom svi tragamo.

Jelena Vuković

OSVRT NA KORIZMENU DUHOVNU OBNOVU: ŠTO JE ISTINA

Neka nam Raspelo i Evanđelje ne budu imenice, već glagoli – da ih živimo!

Korizmena duhovna obnova na temu „Što je istina“ održana je od 12. do 15. ožujka 2026. godine u Centru pomirenja Družbe Misionara Krvi Kristove u Prozorju, a vodio ju je p. Barry Fisher, CPPS.

Više puta sam sudjelovala na duhovnim obnovama i vježbama i svaka je posebna i milosna na svoj način, no ovaj put sam zaista ostala pod dojmom i otkako sam se vratila, ne prestajem govoriti svima o svojim dojmovima!

Prvenstveno je to zbog voditelja, predavača p. Barryja (od milja zvan „otac Pepi“) kojega smo imali čast ugostiti u Hrvatskoj po drugi puta. Sama tema „Što je Istina“, već sam naslov zanimljiv i intrigantan, bila je podijeljena u tri cjeline: Istina o Bogu, Istina o nama samima i Istina o drugima. Svatko bi o tome mogao iznijeti svoja razmišljanja, filozofske poglede, teološke spoznaje, citirati citate... No, p. Barry je bio nenadmašan u svojoj prisnosti, „spuštanju među ljude“, iznošenju emocija. On ne drži predavanje, već priča o životu. Dopustio nam je da uđemo u njegov intimni život, ogolio svoje rane i poraze, svoje križeve, izrekao svoje strahove, svoje spoznaje... Pokazao nam je i koliko je ponizan kada često nema odgovore, nema rješenja, nego samo potpuno predanje i stavljanje svojih rana u Kristove rane na Križu. I kako nema drugog puta nego otvoriti i ogoliti svoje srce i predati ga u SRCE Isusovo, makar to značilo da ćemo u tom trenutku biti ismijani i izrugani. A jedino tako možemo i moramo dalje, jer na putu ovoga života ima i prekrasnih stvari, ljudi, osjećaja, obzorja, uspjeha, radosti...

Započeo je duhovne vježbe baš nabrajajući koji su ga prizori „ostavili bez daha“ svojom ljepotom. Rasplakao nas je mnogo puta, ali jednako tako i nasmijao jer – to je

život. I zabavljao nas je poučnim, smiješnim pričicama, držeći našu pažnju budnom kao otac koji uz vatru podučava djecu – ma kao da smo bili pravi Isusovi učenici do njegovih nogu.

U zadnjim nagovorima pod naslovom „Proroci novog poretka stvari», govorio je o tome kako svoje rane pretvoriti u ožiljke: tako da za sve ono što je bilo u našoj prošlosti kažemo: „Hvala“, a za sve ono što dolazi u budućnosti kažemo: „DA!“ Neka nam Ras-pelo i Evanđelje ne budu imenice, već glagoli – da ih živimo, da živimo Istinu da smo ljubljena djeca Božja i da imamo sve što nam je potrebno.

Za kraj je i on od nas tražio sudjelovanje, povratnu informaciju, tako što smo s popisa pojmova koji su se pojavljivali/ponavljali kroz predavanje trebali izabrati riječ koja najviše rezonira/odzvanja u nama. Podijeljeni u tri grupe, svatko je u svojoj grupi s ostalima podijelili svoje razloge izbora određenog pojma, a p. Barry nas je zamolio da tu riječ „tetoviramo“, zapišemo u srce i nosimo dalje u život kao svoj poziv, kao svoje poslanje.

Zahvalna sam dobrom Bogu što sam mogla sudjelovati u ovim duhovnim vježba-ma, zahvalna p. Iliji Grgiću, CPPS, što je uspio dovesti tako posebnu i veliku osobnost i svećenika Misionara, zahvalna Misionarima Krvi Kristove na gostoprimstvu, organi-zaciji i sudjelovanju u obnovi, zahvalna sam i što smo kroz sve to vrijeme bili u šutnji.

Ranka

Moj osvrt na duhovne vježbe p. Barryja Fishera

Svi pokreti moje duše žudjeli su za tišinom, za šutnjom. Netom prije ulaska u duhovne vježbe imala sam puno obveza uz koje je išla i velika odgovornost i koje su zahitijevale puno razgovora s brojnim ljudima. U duhovne vježbe ušla sam umorna i pomalo slomljena, no znala sam da sam na dobrom mjestu – u kući svoga Oca. Već pri prvom susretu s p. Barryem Fisherom, CPPS, osjetila sam njegovu i svećeničku i ljudsku toplinu i nisam ostala razočarana. Prvo me dotakla njegova rečenica: „Kako je tvoje srce danas?“ Moje srce nije bilo dobro. Tijekom tri dana šutnje, vidjela sam da se moje srce mijerja u radosno i otvoreno srce koje se nada kroz poticajna svjedočanstva p. Fishera u kojima je želio podijeliti iskustava koja je sam prošao živeći duhovnost Krvi Kristove – ne samo riječima, nego i u djelima.

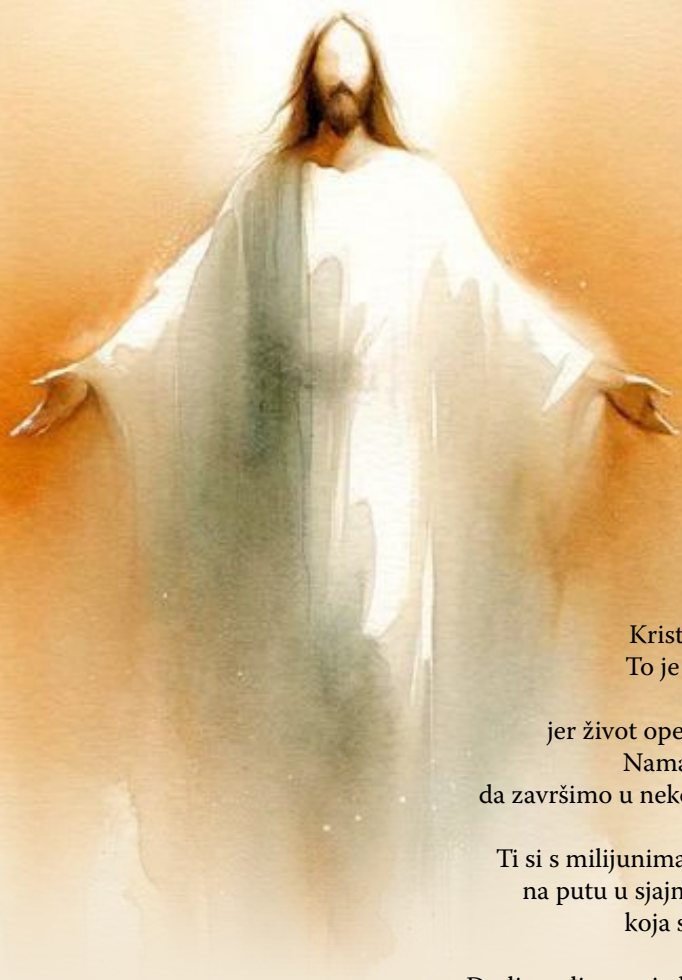
Na jednostavan način p. Barry je govorio o životu sv. Gašpara i kako je izlazio iz svoje vlastite sigurne i komforne zone i sijao sjeme čije plodove mi danas uživamo. Pater Barry je u nekoliko navrata ogolio svoje rane i potvrdio da rane sjedinjene s Kristovom Krvlju daju sjeme za veće plodove. Predivno je bilo čuti kako Bog djeluje: nakon pretrpjene muke i boli, na kraju čovjek zahvaljuje na ranama jer su one riznica za prepoznavanje divnih Božjih djela u našem životu i za zahvalnost Bogu. Osvijestio mi je kako premalo uzimam i „čitam“ iz „Knjige Križa“. Dotaklo me kada je rekao kako smo svi mi trudni Božjim darovima i da ih samo trebamo roditi, da su oni već tu utkani u nas.

Nadasve zanimljivo bilo je biranje riječi koja je naše poslanje: moja riječ je – Zajednički dom. To shvaćam na nekoliko načina: kao dom u kojem živim sa svojom obitelji, kao Zajednicu Krvi Kristove i kao Božji dom – Crkvu. Kako se sve i dobro i loše prelijeva u domu: kako u kući, tako i u zajednici. Tim više sam zahvaljivala na nesebičnom darivanju p. Ilije nama svima. Pater Ilija Grgić, CPPS, je na samom završetku rekao kako su naše vježbe, molitve i služenja ugrađeni u zidove crkve, crkve Krvi Kristove u Prozorju što je u meni izazvalo suze jer sam dobila potvrdu da sam uistinu tamo gdje me Bog želi.

Sudjelovala sam na svim klanjanjima pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, skrivena na koru. Imala sam potrebu biti odvojena od ostalih i biti u samoći s Isusom.

Svidjela mi se i dinamika duhovnih vježbi: imala sam vremena i za šetnju vani kroz prirodu koja se tek budi pod sunčanim zrakama lijepog vremena koje nas je pratilo i uz pjev ptica dopuštati svojoj nutрини da bude punjena divljenjem svega stvorenoga Bogu. Zahvalna Krvi Kristovoj, našim Misionarima i što sam dio Obitelji Krvi Kristove. Nijedna obitelj nije savršena, ali je obitelj ta koja je temelj za sve ostale odnose.

S ljubavlju,
Željka Ninković Končić

PHIL BOSMANS

USKRSNO JUTRO

Uskrs!
Krist je uskrsnuo.
To je uistinu tako.
Raduj se,
jer život opet ima smisla.
Nama nije suđeno
da završimo u nekoj crnoj rupi.
Uskrs!
Ti si s milijunima drugih ljudi
na putu u sjajnu budućnost
koja se zove nebo.
Uskrs!
Dođi, pođimo zajedno na sunce.
Zar ne osjećaš proljeće u svome srcu?
Sada je vrijeme obnavljanja,
nove nade
u nasmrt umornu svijetu.
Vjerujem u uskrsnuće
jer vjerujem u ljubav,
jer ne mogu prihvatiti
besmisleno bivstvovanje.
Uskrs!
Pođimo zajedno u radost.

LECTIO DIVINA BOG OBEĆANJA

VODITELJ: pater KRZYSZTOF WONS, SDS

8. – 10. SVIBNJA 2026.

LECTIO DIVINA S ABRAHAMOM

PROGRAM

PETAK, 8. SVIBNJA 2026.

- 15.30 ■ Uvodno predavanje
- 16.15 ■ EUHARISTIJA
- 17.30 ■ Nagovor I.
- 18.15 ■ Večera
- 19.30 ■ Nagovor II.

POČETAK STROGE ŠUTNJE

– Molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
(mogućnost klanjanja do 22 sata)

NEDJELJA, 10. SVIBNJA 2026.

- 7.15 ■ Osobna molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
- #### ZAVRŠETAK STROGE ŠUTNJE
- 8.15 ■ Doručak
 - 9.30 ■ Nagovor VII.
 - 12.00 ■ EUHARISTIJA
 - 13.00 ■ Ručak – završetak duhovne obnove

SUBOTA, 9. SVIBNJA 2026.

- 7.30 ■ Osobna molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
 - 8.15 ■ Doručak
 - 9.15 ■ Nagovor III.
 - Osobna molitva
 - 11.15 ■ Nagovor IV.
 - Osobna molitva
 - 12.45 ■ Ručak
 - 14.30 ■ Nagovor V.
 - Osobna molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
 - 17.15 ■ EUHARISTIJA
 - 18.15 ■ Večera
 - 19.30 ■ Nagovor VI.
- Molitva pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
(mogućnost klanjanja do 22 sata)

Potičemo Vas da za vrijeme duhovne obnove iskoristite priliku za sakrament pomirenja i razgovor s duhovnicima.

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"

S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić

Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat

Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

tel: 00385/1/4500130

faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr

ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić

Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 22 €.

Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!

Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb

Br. računa: 2360000-1101474800

Za inozemstvo: SWIFT: ZABHR2X

IBAN: HR6223600001101474800

BANKA: Zagrebačka banka, Zadarska 77, 10 000 Zagreb